

BETÆNKNING

Afgivet af Fiskeri-, Fangst- og Landsbrugsudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at ændre Hjemmestyrebekendtgørelse nr. 23 af 2002-08-29 om geografisk adgang til rejefiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, således at fiskefartøjer med tilladelse til egenproduktion, ikke gives adgang til fiskeri indenfor en grænse på 3 nautiske mil fra basislinien.

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

Afgivet til forslagets 2. behandling

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut, formand

Medlem af Inatsisartut Karl-Kristian Kruse, Siumut, næstformand

Medlem af Inatsisartut Finn Karlsen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Lars P. Mathæussen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit

Medlem af Inatsisartut Ane Hansen, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen den 9. oktober under EM2013 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstilleren begrundet sit forslag med at større fiskefartøjer, som driver kystnært fiskeri, kan have en negativ indflydelse på bundforhold og opvækstområderne for fiskeyngel, bl.a. gennem anvendelsen af dobbelttrawl.

Forslagsstilleren argumenterer herunder for, at de større fiskefartøjer udgør en risiko for rejebestanden; og at et fald i rejebestanden vil have en negativ afsmittende effekt ift. de øvrige kystnære fiskere, foruden beskæftigelsen i den landbaserede fiskeindustri.

Forslagets 1. behandling i Inatsisartut

Under førstebehandlingen blev der udtrykt bred opbakning til forslaget, om end flere partier gerne så det henvist til viderebehandling i udvalget.

Naalakkersuisut tog i sit svarnotat afstand fra beslutningsforslaget. Blandt andet med henvisning til at fiskefartøjer med tilladelse til egenproduktion allerede nu kun i begrænset omfang har mulighed for at fiske indenfor 3 nautiske mil fra basislinien. Naalakkersuisut vil gerne revidere Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 sammen med fiskeriets partier, da forholdene indenfor rejefiskeriet er ændret en del siden 2002. Naalakkersuisut støtter ikke beslutningsforslaget på nuværende tidspunkt, da Naalakkersuisut finder at inddragelse af relevante organisationer er vigtigt i forbindelse med revision af gældende bekendtgørelser.

Siumut fremlagde under debatten følgende ændringsforslag: "Forslag til Inatsisartut's beslutning om at pålægge Naalakkersuisut, at ændre Namminersorlutik Oqartussat's bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002, vedr. rejefiskeri i farvande som hører ind under Grønlandsk myndighed, sådan så trawlere der er længere end 30 meter får annulleret deres ret til at fiske indenfor basislinien og at man implementerer ændringen."

Spørgsmål

Udvalget har til brug for sin behandling af forslaget anmodet Medlemmet af Naalakkersuisut for Fiskeri-, Fangst- og Landbrug om at besvare en række spørgsmål. Kopi af udvalgets spørgsmål og Medlemmet af Naalakkersuisuts besvarelse er vedlagt nærværende betænkning som bilag 1.

Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget finder som udgangspunkt, at udnyttelsen af fiskebestandene bør være såvel hensigtsmæssig som biologisk forsvarlig, og at der i den sammenhæng bl.a. bør lægges vægt på ressourcernes bevarelse og reproduktion.

Udvalget finder desuden, at der i tilrettelæggelsen af rammerne for det erhvervsmæssige fiskeri bl.a. bør inddrages beskæftigelsesmæssige hensyn ift. fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv.

Udvalget skal i den sammenhæng bl.a. understrege betydningen af, at forarbejdningsindustrien på land har adgang til en stabil indhandling. Fartøjer, som udelukkende fisker indenfor basislinien, bidrager til at sikre dette, da hele deres fangst indhandles.

I beslutningsforslaget anføres det, at fartøjer med tilladelse til egenproduktion ikke medfører mange arbejdspladser på land, idet fangsten forarbejdes ombord på fartøjet, hvilket anses for at udhule eksistensvilkårene for den landbaserede forarbejdningsindustri.

Naalakkersuisut har i sit svarnotat og i sin besvarelse af udvalgets opfølgende spørgsmål fremsat følgende bemærkninger (jf. bilag 1), som udvalget har taget til efterretning:

Det kystnære rejefiskeri i 2013 består af en flåde på 25 fartøjer, fordelt på 21 licenser. [...] Af de 21 licenser er 4 af licenserne SQNT-licenser, altså licenser med produktionstilladelse.

I henhold til bekendtgørelsens §7, stk. 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 om geografisk adgang til rejefiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, kan fartøjer med licens til kystnært rejefiskeri med tilladelse til egenproduktion fiske ind til basislinjen, dog skal fartøjerne i perioden 1. april til 31. oktober fiske 3 nautiske mil uden for basislinjen, i området mellem 61° N og 65° N. Endvidere må fartøjerne, i henhold til §7, stk. 2, ikke fiske i Hareø-kassen, Sisimiut-kassen og Banan-kassen. Yderligere må der i henhold til §7 stk. 3, i området nord for 70° 45' N, fiske ind til basislinjerne, dog under iagttagelse af beskyttelseszoner på 5 nautiske mil rundt om beboede steder, samt sæsonlukninger i narhval- og hvidhvalsæsonen.

Fartøjerne der er tilknyttet en SQNT-licens (med produktionstilladelse) har indhandlingspligt på en fast andel af fangsten. Det vil sige at de skal lande et minimum af fangsten til et indhandlingssted. Hvor stor andelen er, afhænger af licensen.

Det skal dog [...] bemærkes at der, for det tilfælde at man skulle ønske at ændre også på procentandelen der landes til fabrikkerne, er tale om et automatiseret produktionsapparat, og hvor det må formodes at en forhøjelse af landingsmængder på f.eks. 10.000 tons næppe vil have en større betydning for beskæftigelse inden for rejeindustrien, da den nuværende kapacitet formodes at være stor nok til at klare en større mængde.

Udvalget noterer, at såvel beslutnings- som ændringsforslaget har til hensigt at værne om de såvel levende som ikke-levende ressourcer i det kystnære segment. Udvalget skal hertil understrege sin opbakning til intentionen med de fremlagte forslag.

Bekymringen er, at fartøjer større end 30 meter – herunder fartøjer med tilladelse til egenproduktion – muligvis kan have en negativ indflydelse på havmiljøet, hvilket bl.a. kan hænge sammen med at en del af rejefartøjerne benytter sig af f.eks. dobbelttrawl, foruden tunge redskaber som trawlskovle.

Udvalget er herunder dels bekymret for, om fangstredskaberne i deres bevægelse henover havbunden ødelægger levestandarderne på bunden – dels om dobbelttrawl kan have en forstyrrende indflydelse ift. de andre fiskebestande i området, herunder hellefiskene. Udvalget er desuden bekymret for, om de større fartøjer medvirker til at skabe en situation, hvor der fanges flere rejer end reje ynglen kan bære.

En nedgang i bl.a. rejebestanden vil have konsekvenser for samtlige fartøjer i det kystnære segment, foruden den landbaserede forarbejdningsindustri. Fartøjer, som udelukkende fisker indenfor basislinien, må i den forbindelse anses som særligt sårbare.

Naalakkersuisut har i sit svarnotat og i sin besvarelse af udvalgets spørgsmål (jf. bilag 1) her til bemærket:

Der er pt. 5 aktive fartøjer større end 30 meter i det kystnære rejefiskeri. 3 af disse fartøjer er per dags dato tilknyttet SQNT-licenser.

[...] at der generelt fanges en større mængde rejer på kortere tid med dobbelttrawl, som medfører at enkelttrawl vil bruge længere tid på havbunden for at fange den samme mængde rejer. Det formodes at den fysiske påvirkning af et dobbelttrawl vil påvirke et større område sammenlignet med enkelttrawl og udstyret er tungere, men forholdet er ikke undersøgt. Der er således ikke videnskabeligt grundlag for at konkludere at dobbelttrawl belaster havbunden i større grad end enkelttrawl.

[...] at fiskeyngel ikke forekommer i et stort antal der hvor der trawles rejer. Fiskeyngel findes hovedsageligt i dybder ned til 100 meter, og rejefiskeriet foregår på større dybder.

Det vurderes derfor at fisk og fiskeyngel ikke påvirkes negativt under fiskeriet med produktionsfartøjerne.

Udvalget tager ovenstående information til efterretning, og hæfter sig ved, at den fysiske påvirkning af dobbelttrawl ift. havbunden ikke er undersøgt.

Udvalget finder i den sammenhæng, at der må herske en væsentlig samfundsmæssig interesse i at få klarlagt, hvorvidt fartøjer større end 30 meter udøver en skadelig indflydelse ift. havmiljøet, således at der – om nødvendigt – kan træffes foranstaltninger til at sikre, at rejefiskeriet foregår på den bedst mulige måde.

Udvalget skal her opfordre til, at undersøgelsen inddrages i den igangværende revidering af fiskeriloven, således at der kan fremlægges én samlet regelpakke for fiskeriet. Udvalget er

herunder overbevist om, at fiskeriet vil være bedst tjent med én gennemgribende revidering af reglerne, idet flere større eller mindre regelændringer over tid formentlig vil underminere stabiliteten inden for fiskeriet, og dermed skabe utryghed for den enkelte fisker, som alt andet lige vil have vanskeligt ved at gennemskue visionen for fiskeriet samt den dertil knyttede regelsamling.

Udvalget anerkender, at en eventuel ændring af, hvor rejefartøjerne må fiske, ikke kan besluttes uden en nærmere undersøgelse af de forvaltningsmæssige aspekter, herunder hvordan en eventuel ændring vil påvirke licens- og kvotefordelingen. Udvalget finder samtidig, at en eventuel ændring bør ledsages af en forudgående kortlægning af de forventede erhvervsøkonomiske konsekvenser, herunder den potentielle beskæftigelsesmæssige effekt.

Udvalget noterer dog, at såvel beslutnings- som ændringsforslaget overvejende begrundes med henvisning til ønsket om at fremme bæredygtigheden i det kystnære rejefiskeri, og skal på den baggrund – også med henvisning til udvalgets bekymring for den indflydelse, som fartøjer større end 30 meter kan have ift. havmiljøet – fremlægge følgende ændringsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at påbegynde en evaluering af rejefiskeriet i det grønlandske fiskeriterritorium, herunder en registrering af de forskellige redskaber og fartøjsstørrelses indvirkning på bundforhold og fiskeyngel, således at bæredygtigheden i det samlede grønlandske fiskeri optimeres.

Udvalget har med fremlæggelsen af ændringsforslaget lagt vægt på at bevare intentionen i det oprindelige beslutningsforslag, herunder ændringsforslaget fra Siumut, og samtidig inddrage informationen fra Naalakkersuisut, hvoraf bl.a. fremgår, at fartøjer med tilladelse til egenproduktion allerede nu kun i begrænset omfang har mulighed for at fiske inden for 3 nautiske mil fra basislinien.

Ovennævnte ændringsforslag fremsættes af et enigt udvalg, hvorfor Siumut også har tilkendegivet, at ville trække sit tidligere fremsatte ændringsforslag forud for den berammede 2. behandling.

Udvalget skal afslutningsvis anføre, at en undersøgelse af de mulige biologiske konsekvenser af fangstmetoderne i rejefiskeriet bør kortlægges forud for en egentlig beslutning om, hvor fartøjerne må fiske.

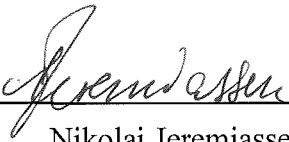
Forslagets økonomiske konsekvenser

Udvalget vurderer, at udgifterne til udvalgets ændringsforslag vil kunne afholdes indenfor rammen af det eksisterende budget, idet de økonomiske konsekvenser anses som overskuelige.

Udvalgets indstilling

Et **enigt udvalg** indstiller beslutningsforslaget til forkastelse, og **indstiller udvalgets ændringsforslag til vedtagelse.**

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Nikolaj Jeremiassen,

Formand

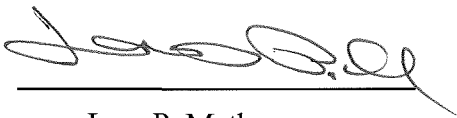

Karl-Kristian Kruse,

Næstformand

Finn Karlsen

Lars P. Mathæussen

Hans Enoksen

Aqqaluaq B. Egede

Ane Hansen

INATSISARTUT

Ilanngussaag 1
Bilag 1

**Naalakkersuisutmedlemmet for Fiskeri-,
Fangst og Landbrug**
Karl Lyberth
/HER

Dato : 15. oktober 2013

J.nr.: 01.36.01.03-00048

Vedr. EM2013/124.

Udvalget skal til brug for behandling af beslutningsforslag EM2013/124 anmode Medlemmet af Naalakkersuisut for Fiskeri-, Fangst- og Landbrug om at besvare følgende spørgsmål:

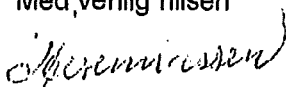
1. Hvor mange fartøjer har pt. licens til rejefiskeri indenfor 3 nautiske mil fra basislinien?
2. Vedr. større fartøjer (≥ 30 meter) med licens til rejefiskeri indenfor 3 nautiske mil fra basislinien anmodes Naalakkersuisut om at oplyse:
  - 2.1. Antallet af aktive fartøjer?
  - 2.2. Antallet af fartøjer, som har indstillet deres fiskeri?
3. Hvor mange rejer fiskes indenfor 3 nautiske mil fra basislinjen (værdi/tons)?
  - 3.1. Hvor stor en andel af rejerne fiskes af hhv. de større (≥ 30 meter) og mindre (< 30 meter) fartøjer?
  - 3.2. Andelen af de indhandlede rejer som produceres på hhv. land/ombord på fartøjerne?
  - 3.3. Fsva. rejerne, som landes og forarbejdes på land: Hvilken beskæftigelsesmæssig effekt har det ift. fiskefabrikkerne?
4. Hvilken erhvervmæssig og økonomisk effekt vil en udelukkelse af de større fartøjer (≥ 30 meter) fra fiskeri indenfor 3 nautiske mil fra basislinien have?
  - 4.1. Effekten ift. licensindehaveren, som overgår til havgående rejefiskeri?
  - 4.2. Effekten ift. beskæftigelsen indenfor den landbaserede fiskeindustri?
  - 4.3. Hvordan vil udelukkelsen af de større fartøjer (≥ 30 meter) påvirke rejekvotefordelingen mellem det kystnære og havgående fiskeri? Det vil sige, vil licensindehaverens fangstmængde tilfalde det kystnære eller havgående fiskeri?
  - 4.4. Vil de tilbageværende fartøjer (< 30 meter) indenfor 3 nautiske mil fra basislinien effektivt kunne udnytte den kystnære rejekvote?

5. Hvilke konsekvenser ventes en udelukkelse af de større fartøjer (≥ 30 meter) fra at fiske indenfor 3 nautiske mil fra basislinien at have ift. bundforholdene og fiskebestanden i det kystnære område, herunder særligt rejebestanden?
- 5.1. Hvad er Naalakkersuisuts vurdering af konsekvenserne ved brug af trawlskovle i det kystnære fiskeri ifm. bæredygtig udnyttelse af de andre fiskearter/bifangster?
  - 5.2. Hvordan vurderer fiskerne konsekvenserne ved brug af trawlskovle – og hvordan planlægger Naalakkersuisut at gøre brug af fiskernes erfaring?

Svarnotat kan fremsendes elektronisk (grønlandsk, dansk) til gimsing@inatsisartut.gl senest torsdag d. 17. kl. 12.00 oktober 2013

Med venlig hilsen

Nikolaj Jeremiassen
Udvalgsformand

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget
-/Her

Vedrørende udvalgets spørgsmål ved behandling af punktet EM2013/124

Udvalget henvendte sig i brev af 15. oktober med en række spørgsmål i forbindelse med behandlingen af punkt 124 under efterårssamlingen 2013. Til disse spørgsmål har jeg følgende svar:

1. Det kystnære rejefiskeri i 2013 består af en flåde på 25 fartøjer, fordelt på 21 licenser. Dette betyder at nogle af licenserne har mere end et fartøj tilknyttet licensen. Af de 21 licenser er 4 af licenserne SQNT-licenser, altså licenser med produktionstilladelse, og som i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 om geografisk adgang til rejefiskeriet, § 7, ikke kan fiske inden for basislinjen. Yderligere skal disse i perioden mellem 1. april og 31. oktober i området mellem 61° N til 65° N (Arsuk til Napasoq), fiske uden for 3 nautiske mil uden for basislinjen.
2.
  1. Det er pt. 5 aktive fartøjer større end 30 meter i det kystnære rejefiskeri. 3 af disse fartøjer er per dags dato tilknyttet SQNT-licenser. 2 af SQNT-licenserne har per dags dato ikke knyttet et fartøj til licensen.
  2. Af de fartøjer der er nævnt med kaldesignaler i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 29. august 2002 om geografisk adgang til rejefiskeriet, er 2 af disse gået ud af fiskeriet. Således er der p.t. alene 5 fartøjer tilbage. Disse er de såkaldte "79-ere".

I denne sammenhæng skal det bemærkes at antallet af fartøjer der er involveret i rejefiskeriet ikke er en statisk mængde. Det kan variere hvilken licens de er tilknyttet. Ligeledes kan det variere om de fisker i det havgående, eller det kystnære fiskeri. Det er derfor ikke nødvendigvis relevant at se på hvilke fartøjer der er i fiskeriet på et givet tidspunkt, da man ikke på denne baggrund kan trække konklusionen om, at de endeligt har indstillet fiskeriet.

3.
  1. Fiskeriet henholdsvis inden for og uden for basislinjen, og med fartøjer over og under 30 meter, fordeler sig på følgende måde:

2011			
	Inden for basislinjen:	Uden for basislinjen:	Total tons:
30 meter eller mindre:	27.308.666	1.200.877	28.509.543
Større end 30 meter:	9.102.207	21.829.582	30.931.789
Total:	36.410.873	23.030.459	59.441.332

2012			
	Inden for basislinjen:	Uden for basislinjen:	Total tons:
30 meter eller mindre:	27.246.236	284.309	27.530.545
Større end 30 meter:	8.793.008	22.522.337	31.315.345
Total:	36.039.244	22.806.646	58.845.890

Altså står fartøjer på 30 meter eller mindre for 75,0 % af fiskeriet inden for basislinjen i 2011. I 2012, udgør det samme fiskeri 75,6 % af fiskeriet inden for basislinjen.

2. Fartøjerne der er tilknyttet en SQT-licens (uden produktionstilladelse) har en indhandlingspligt på 100 %. Det vil sige at de skal lande hele sin fangst til et indhandlingssted. Fartøjerne der er tilknyttet en SQNT-licens (med produktionstilladelse) har indhandlingspligt på en fast andel af fangsten. Det vil sige at de skal lande et minimum af fangsten til et indhandlingssted. Hvor stor andelen er, afhænger af licensen. 1 af licenserne har en produktionstilladelse på 30 %, og hvor 70 skal indhandles. De tre øvrige licenser har produktionstilladelse på 75 %, og hvor 25 % skal indhandles.
3. Indhandlingspligten bygger på en politisk formodning om at ordningen medvirker til at skabe arbejdspladser på land. Departementet har ikke på stående fod tal på hvor mange arbejdspladser der er på land i forbindelse med produktion af rejer. Disse tal kan skaffes til veje, men ikke inden for den af udvalget pålagte frist.
4.
  1. Det er ikke korrekt at licensindehaveren ved en eventuel udelukkelse fra fiskeri indenfor basislinjen, vil overgå til det havgående fiskeri, da det fortsat er tale om en kystnær licens. Forskellen vil blot ligge i at et fartøj der er større end 30 meter, og tilknyttet licensen, udelukkende skal fiske 3 nautiske mil uden for basislinjen.
  2. Da beslutningsforslaget alene går på en ændring af i hvilke områder der må fiskes, vil dette ikke berøre procenten der landes til fabrikkerne. Effekten på den landbaserede industri forventes derfor at være uændret.

Det skal dog, i forlængelse af dette, bemærkes at det, for det tilfælde at man skulle ønske at ændre også på procentandelen der landes til fabrikkerne, er tale om et automatiseret produktionsapparat, og hvor det må formodes at en forhøjelse af landingsmængder på f.eks. 10.000 tons næppe vil have en større betydning for beskæftigelse inden for rejeindustrien, da den nuværende kapacitet formodes at være stor nok til at klare en større mængde.
  3. Fordelingen mellem det kystnære og det havgående fiskeri er reguleret i lov, og vil ikke ændres ved en eventuel ændring af bekendtgørelsen. Licenserne vil fortsat være kystnære licenser. Det skal i denne sammenhæng bemærkes at en eventuel ændring af forholdet mellem det kystnære og det havgående fiskeri vil medføre en ændring af kvoteandelene til den enkelte ejer, og vil kræve at licenserne opsiges.

4. Da det ikke vil være tale om ændrede kvoteforhold i det kystnære rejefiskeri, vil det ikke være tale om nogen ændring med hensyn til udnyttelsen af kvoten.

5.

1. Erfaringerne med brugen af denne type redskab (trawlskovle til flydetrawl) er fortsat så begrænset at det er for tidligt at konkludere om eventuelle konsekvenser ved brug af redskabet. Det kan derfor ikke konkluderes at redskabet er mere bæredygtigt.
2. Redskabet er kun brugt i mindre grad, og der mangler tilbagemeldinger på hvorledes fiskerne opfatter brugen af redskabet. Naalakkersuisut kan derfor ikke udtale sig om fiskernes vurderinger i denne sammenhæng.

Dersom det er beviseligt at konsekvenserne ved brug af trawlskovle er mere bæredygtig, eller på anden måde mere hensigtsmæssigt, er dette selvsagt noget der vil danne grundlag for en revision af reglerne på området.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Karl Lyberth